

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Έν Πειραιεί τῆ 22α Νοεμβρίου 2019

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΕ ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, ΚΚΕ ΚΑΙ ΜΕΡΑ25.

Παρηκολούθησα τό κοινοβουλευτικό ἔργο τῆς ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς γιά τήν ψηφιζομένη τήν Δευτέρα 25/11 ἀναθεώρηση ἄρθρων τοῦ Συντάγματος καί διεπίστωσα τήν παραπληροφόρηση, τήν ἀπόκρυψη καί τήν στρέβλωση τῆς νομικῆς πραγματικότητος καί τοῦ ἰσχύοντος νομικοῦ πλαισίου πού συλλύβδην οἱ 4 κομματικοί σχηματισμοί τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, ΚΚΕ καί ΜΕΡΑ25 ἐπεχείρησαν. Εἶναι πασίδηλο τό γεγονός ὅτι ἡ ἀπελθούσα Κυβέρνηση τοῦ ΣΥΡΙΖΑ εἶχε ἐνορχηστρώσει «πογκρόμ» κατά τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, κινουμένη ἀπό τίς ἐμμονικές ἰδεοληψίες καί ἐμπάθειές της, ἴσως καί ἀπό ἔξωθεν ἐντολές τοῦ γνωστοῦ διεθνιστικοῦ λόμπυ κατά τῆς Ἑλληνορθοδοξίας, τόσο μέ τήν πρόταση ἀναθεωρήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος πού διαμόρφωσε καί ἐψήφισε, ὅσο καί μέ τά 15 σημεῖα τῆς γνωστῆς συμφωνίας Ἐκκλησίας-Πολιτείας.

Μέ τήν πρόταση ἀναθεωρήσεως τοῦ ἄρθρου 3 πού διαμόρφωσε δόλια καί μέ μεθοδεῖα ἡ Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, διαστρέβλωσε σκοπίμως τίς ἔννοιες τοῦ Κράτους καί τοῦ Ἔθνους θέτουσα ὡς πρόταγμα τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος, τήν οὐδετεροθηρησκεία, ἐνῶ οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 ρυθμίζουν δικαιοπολιτικά τίς σχέσεις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας μέ τό ὁμόθηρσκο Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων καί τήν Ἐκκλησία Του καί τό Οἰκουμενικό

Πατριαρχείο, ως διεθνές Νομικόν Πρόσωπον και δηλώνουν τόν σεβασμό τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας πρὸς τὴ διαμορφωμένη κατὰ τὸ κανονικὸ δίκαιο σχέση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μὲ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (δογματικὴ ἐνότητα, καθεστῶς Νέων Χωρῶν, Κρήτης, Δωδεκανήσου, ἀλλὰ καὶ Ἁγίου Ὁρους σύμφωνα μὲ τίς εἰδικότερες προβλέψεις τοῦ ἄρθρου 105). Γιά τὴν ἀκρίβεια, τὸ Σύνταγμα εἰσάγει δύο διαφορετικὰ συστήματα σχέσεων Κράτους καὶ Ἐκκλησίας. Ἐνα σύστημα συνταγματικῶς ρυθμισμένων σχέσεων (πού ἐξειδικεύει ὁ Νόμος 590/1977) μὲ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἓνα σύστημα ὁμοταξίας μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Τὸ ἄρθρο 3 λειτουργεῖ προστατευτικὰ διὰ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὴν διεθνή νομικὴ καὶ κανονικὴ του θέση, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἰδιαίτερων Ἐκκλησιαστικῶν καθεστῶτων, στὴν Ἑλλάδα πού τὸ ἀφοροῦν εὐθέως. Μὲ ἓνα λόγο τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Συντάγματος ρυθμίζει τίς σχέσεις ὅπως ἀναφέρθηκε Ἐκκλησίας καὶ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἀναγνωρίζει μὲ τὸν νομικὸ ὄρο τῆς «ἐπικρατοῦσης θρησκείας» τὸ «ὁμόθρησκο» τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἐκ τοῦ ὁποῦ προκύπτει καὶ πηγάζει τὸ κανονιστικὸ περιεχόμενο τοῦ ἄρθρου 3 μὲ ὅ,τι αὐτὸ δικαιολογητικῶς συνεπάγεται (θρησκευτικὰ σύμβολα, θρησκευτικὲς ἐορτές, ἀργίες, ἐκκλησιοποίηση τοῦ Ἔθνους, μάθημα θρησκευτικῶν κατὰ τίς ἐπιταγές τοῦ ἄρθρου 16.2 τοῦ Συντάγματος).

Μὲ τὸ ἄρθρο 13 τοῦ Συντάγματος, πού ἀνήκει στὰ μὴ ἀναθεωρητέα ἄρθρα, καθιερώνεται ρητῶς ἡ προστασία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως ὄλων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ ἡ ἰσότητος θέση αὐτῶν ἔναντι τοῦ Κράτους ἀσχέτως τῆς οἰασδῆποτε θρησκευτικῆς ἢ μὴ παραδοχῆς των καὶ δι' αὐτῶν καθιερώνεται ὅχι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνεξιθρησκείας, πού σημαίνει ἀπλή ἀνοχή, ἀλλὰ ἡ ὑπερτέρα αὐτῆς, ἀρχὴ τῆς θετικῆς συμβολῆς τοῦ Κράτους καὶ τῶν ὀργάνων Του ἰσοτίμως ὑπὲρ ὄλων τῶν γνωστῶν θρησκείων κατὰ τὸ Σύνταγμα, (τῶν θρησκείων πού δὲν ἔχουν κρύφια δόγματα καὶ ἡ λατρεία τους δὲν ἀντίκειται στὴν δημόσια τάξη καὶ τὰ χρηστά ἥθη) καὶ ἐπομένως ὅπως θὰ καταδειχθεῖ μὲ τὴν παράθεση τῶν σχετικῶν νομικῶν πλαισίων, τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1885 μὲ τὴν ἀναγνώριση ὡς Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν τῶν Μουσουλμανικῶν Μουφτειῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1920 μὲ τὴν ἐπικαιροποίηση τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν Μουσουλμανικῶν Μουφτειῶν καὶ τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων ὡς ΝΠΔΔ, εἶναι ἀπολύτως οὐδετερόθρησκο. Ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ παραπληροφόρηση, ἡ ἀπόκρυψη καὶ ἡ στρέβλωση τῶν κομμάτων ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, ΚΚΕ καὶ ΜΕΡΑ25 διότι παρασιωποῦν, ἀποκρύπτουν καὶ διαστρεβλώνουν τὴν ὑφιστάμενη στὴν ἔννομη τάξη τῆς Χώρας, νομικὴ πραγματικότητα, ὅτι τὸ

Ἑλληνικό Κράτος εἶναι ΟΥΔΕΤΕΡΟΘΡΗΣΚΟ ἐνῶ τό Ἑλληνικό Ἔθνος εἶναι ΟΡΘΟΔΟΞΟ. Συνεπῶς δέν ἀπαιτεῖται οὔτε πρόταγμα περί οὔδετεροθησκείας στό ἄρθρο 3, οὔτε ἐρμηνευτική δήλωση, διότι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι χωρισμένη ἀπό τό Ἑλληνικό Κράτος καί ὑφίστανται διακριτότατοι ρόλοι, γι' αὐτό ἄλλωστε τό Ἑλληνικό Κράτος νομοθετεῖ ἐλεύθερα εἰς βάρος τοῦ δόγματος καί τοῦ ἠθους τῆς Ἐκκλησίας (Πολιτικός γάμος, ἀποποινικοποίηση μοιχείας καί παρά φύσιν ἀσέλγεια, νομιμοποίηση ἀμβλώσεων, πολιτική κηδεία, καύση νεκρῶν, αὐτόματο διαζύγιο, σύμφωνο συμβίωσης ἀκόμη καί τῶν «ὀπαδῶν» τῆς ἀνατροπῆς τῆς ἀνθρώπινης ὄντολογίας, ἀποποινικοποίηση κακόβουλης βλασφημίας κλπ). Ἡ παραπληροφόρηση, συνίσταται στό γεγονός ὅτι δέν ἐξηγεῖται στό λαό μας ἡ ὑφισταμένη νομική κατάσταση, ὅτι δηλαδή ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΝΠΔΔ μόνο πρός τίς νομικές Της σχέσεις καί ὅτι οἱ Μουσουλμανικές Μουφτεῖες στήν Ἑλλάδα εἶναι Δημόσιες Ὑπηρεσίες, δηλ. σέ προνομιακή κατάσταση ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας καί ὅτι οἱ Ἰσραηλιτικές Κοινότητες καί τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο εἶναι ὡσαύτως ΝΠΔΔ. Κατά ταῦτα ὁ χωρισμός Ἐκκλησίας Πολιτείας πού «εὐαγγελίζονται» ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ (μέ τήν ἐρμηνευτική δήλωση πού ζητᾶ), ΚΚΕ, καί ΜΕΡΑ25 σημαίνει οὐσιαστικῶς τήν κατάργηση τῆς νομικῆς προσωπικότητος Δημοσίου Δικαίου τῶν Νομικῶν Προσώπων τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ τήν ἴδια στιγμή θά παραμείνουν Δημόσιες Ὑπηρεσίες οἱ 3 Μουσουλμανικές Μουφτεῖες τῆς Θράκης καί ΝΠΔΔ οἱ Ἰσραηλιτικές Κοινότητες καί τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο. Ἐπομένως ὁ λαός μας δέν ἐρωτᾶται γι' αὐτήν τήν συγκεκριμένη ἀλλαγή, ἀλλά γιά κάποιον ἀδιευκρίνιστο «χωρισμό» πού ἐκ τοῦ Συντάγματος εἶναι ἤδη δεδομένος. Καί ἐδῶ ἀπαντοῦμε στό πρῶην Πρόεδρο τῆς Βουλῆς ἀγαπητό κ. Βούτση.

Ἐπιπροσθέτως ἡ ἀπελθοῦσα Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μέ τήν δόλια πρότασή της στόχευε νά ἐπιτύχει τήν παγία θέση τῆς Ἀριστερᾶς ὅτι ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 3 ἔχει μόνο διαπιστωτικό καί ὄχι κανονιστικό περιεχόμενο, μέ ὅτι αὐτό δικαιοπολιτικῶς συνεπάγεται (κατάργηση συμβόλων, ἀπομείωση θρησκευτικῶν ἐορτῶν, ἀπεκκλησιοποίηση τοῦ Ἔθνους). Ἡ τυχόν ψήφιση αὐτῆς τῆς τρομακτικῆς ἀλλαγῆς, στίς σχέσεις Ἐκκλησίας-Πολιτείας θά ἄνοιγε τόν δρόμο καί αὐτή ἦταν ἡ μεθόδευση τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, στά γνωστά στρατευμένα ὄργανα πού ἀποτελοῦν καλοπληρωμένες ὀργανώσεις «σφραγίδα» τοῦ συστήματος, ὅπως τοῦ Open Society Foundation τοῦ κ. G. Soros λ.χ., νά προσφύγουν στό δικαστικό σύστημα καί νά γκρεμίσουν τό ἓνα μετά τό ἄλλο τά σύμβολα καί τά προτάγματα τῆς Ἑλληνορθοδοξίας, ὥστε τελικά νά καταργηθεῖ μέ δικαστικές ἀποφάσεις,

έν τοῖς πράγμασι, τό ἄρθρο 3 καί νά μετατραπεῖ σέ ἀπλή διαπιστωτική δήλωση. Ἄλλωστε αὐτός, εἶναι ὁ «μύχιος» πόθος τῆς Ἀριστερᾶς, ὅπως ἐκφράζεται ἀπό τήν διανόηση της καί τήν σχετική ἀρθρογραφία της.

Στό σημεῖο αὐτό χρεωστοῦμε νά εἴπωμε ὅτι τό ἴδιο δόλια ἦταν καί ἡ Συμφωνία Ἐκκλησίας-Πολιτείας πού μετέβαλε τήν ὑποχρέωση τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, γιά τήν μισθοδοσία τοῦ Κλήρου ἔναντι τῆς διαρπαγείσης τεραστίας Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, σέ ἐπιχορήγηση μέ προφανῆ στόχευση τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριον Κοινοτικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Λουξεμβούργου, νά τήν καταργήσει ὡς ἀντικειμένη στό Ἐνωσιακό Δίκαιο περί ἀνταγωνισμοῦ καί ταυτόχρονα ἡ Ἐκκλησία νά ἔχει παραιτηθεῖ τῶν κατοχυρωμένων δικαιωμάτων ἀποζημιώσεώς Της, μέ τρισεκατομμύρια εὐρώ μέ δύο Ἀποφάσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Στρασβούργου, γιά τήν διαρπαγεῖσα περιουσία 429 Μονῶν καί τήν διαρπαγεῖσα Ἐκκλησιαστική περιουσία ἕως τό 1939, ὅπως δόλια ἦταν καί ἡ μετονομασία τῆς ἐπιχορήγησης, σέ ἀφηρημένη ἀποζημίωση χωρίς τήν συνομολόγηση ἀνάλογης ποινικῆς ρήτηρας.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρομε ὅτι ΝΠΔΔ εἶναι δυνάμει τῶν διάξεων τοῦ Ν. 2345/3.7.1920 (ΦΕΚ 148Α) ὡς τίθεται καί ἰσχύει μέ τόν Νόμο 3069/31.3.1924 (ΦΕΚ 71Α) καί τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1920/4.2.1991 (ΦΕΚ 11Α) οἱ Μουσουλμανικές Μουφτεῖς οἱ ὁποῖες εἶναι Δημόσιες Ὑπηρεσίες μέ τήν διάταξη τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 1920/4.2.1991 καί οἱ Μουφτηδες μέ τήν διάταξη τοῦ ἄρθ. 1 παρ. 7 τοῦ ἴδιου Νόμου διορίζονται καί παύονται μέ Προεδρικό Διάταγμα ἐκδιδόμενο, μετά ἀπό πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων καί δυνάμει τῶν ἄρθρ. 4 καί 5 τοῦ ἴδιου νόμου «οἱ διοριζόμενοι Μουφτηδες καί οἱ τοποτηρητές εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, κατέχουν θέση Γενικοῦ Διευθυντή καί λαμβάνουν ἀποδοχές Γενικοῦ Διευθυντή μέ βασικό μισθό τόν προβλεπόμενο γιά τό ἀνώτερο μισθολογικό κλιμάκιο (1ο) τοῦ Ν. 1505/1984», «Ὁ Μουφτής ἀσκεῖ δικαιοδοσία μεταξύ Μουσουλμάνων Ἑλλήνων πολιτῶν τῆς περιφερείας του ἐπί γάμων, διαζυγίων, διατροφῶν, ἐπιτροπειῶν, κηδεμονιῶν, χειραφεσίας ἀνηλίκων, ἰσλαμικῶν διαθηκῶν καί τῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς ἐφ' ὅσον οἱ σχέσεις αὐτές διέπονται ἀπό τόν ἱερό μουσουλμανικό νόμο».

Ἰδιες ρυθμίσεις ἰσχύουν στήν Ἑλληνική ἔννομη τάξη καί γιά τίς Ἰσραηλιτικές κοινότητες μέ τούς Ν. 2456/2.8.1920 (ΦΕΚ 173Α), Ν. 1657/15.1.1951 (ΦΕΚ 20Α) καί Ν. 3817/7.3.1958 (ΦΕΚ 36Α) στούς ὁποίους ὀρίζεται στό ἄρθρο 1 τοῦ Ν. 2456 «Εἰς ἅς πόλεις κατοικοῦσι μονίμως πλείονες τῶν 20 Ἰσραηλιτικῶν οἰκογενειῶν καί λειτουργεῖ Συναγωγή δύναται νά ἰδρυθῇ διά Β. Διατάγματος Ἰσραηλιτική Κοινότης ἀναγνωρι-

ζομένη ως ΝΠΔΔ», στό άρθ. 9 τοῦ ἴδιου Νόμου «Ἐκάστης κοινότητος προῖσταται θρησκευτικῶς εἷς Ἀρχираββῖνος, διοριζόμενος καί ἀπολυόμενος διά Β. Διατάγματος προτάσει τῆς κοινότητος». Στό άρθ. 12 διαλαμβάνεται «Θρησκευτικό Δικαστήριο φέρον τόν τίτλον Μπεθ-ντίν» καί διοριζόμενον ὑπό τοῦ Ραββινικοῦ Συμβουλίου ἀποφαίνεται ἐπί...τῶν περιπτώσεων τῆς συστάσεως καί διαλύσεως τοῦ γάμου μεταξύ Ἰσραηλιτῶν, τῶν προσωπικῶν σχέσεων τῶν συζύγων συνεστῶτος τοῦ γάμου, περί διατροφῆς συζύγων καί τέκνων, περί ἀποδόσεως τῆς προικός καί τῶν παραφέρνων συνεπεία διαζυγίου ἐφ' ὅσον αἱ σχετικαί ἀξιώσεις ἀπορρέουν ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ἰουδαϊκοῦ νόμου».

Στόν Α.Ν. 367/7.6.1945 (ΦΕΚ 143Α) στά άρθ. 5 καί 6 «συνιστᾶται Κεντρικόν Ἰσραηλιτικόν Συμβούλιον τοῦ ὁποίου τά μέλη διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καί Παιδείας» καί στόν Ν. 1657/1951 διαλαμβάνεται στό άρθ. 3 παρ. 2 «Ὁ γενικός Ἀρχираββῖνος Ἑλλάδος διορίζεται καί ἀπολύεται προτάσει τοῦ ἄνω συνεδρίου διά Β.Δ. προκαλουμένου ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καί Ἐθνικῆς Παιδείας», ἀσκέτου ὄντος ὅτι λόγω τῆς μειώσεως τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν Ἰσραηλιτικῆς πίστεως ἔνεκεν τοῦ ἐφιαλτικοῦ Ὀλοκαυτώματος πού διέπραξαν οἱ ἐγκληματίες Ναζί μέ πνευματικό ἐφαλτήριο τόν Ρουνικό παγανισμό τοῦ ἐρμητικοῦ τάγματος τῆς Θούλης καί τόν Ὑπεράνθρωπο τοῦ ἄφρονος Νίτσε καθώς καί τῆς μεταναστεύσεως στό νεοπαγές τό 1948 Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, οἱ ἀνωτέρω διατάξεις ὑφίστανται μέν ἀλλά ὑπολειπόμεναι ὅσον ἀφορᾷ στήν συγκρότηση τῶν Ραββινικῶν Δικαστηρίων.

Ἡ ψηφισθεῖσα ἀπό τήν προτείνουσα Βουλή ἀναθεώρηση τῶν άρθρων 13 παρ. 5, 33 παρ. 2 καί 59 παρ. 1 καί 2 διά τήν καθιέρωσι τοῦ πολιτικοῦ ὄρκου καί ἡ κατάργησι τῆς προαιρετικότητος στήν ὀρκοδοσία αἰρετῶν καί δημοσίων λειτουργῶν στόχευε προδήλως στήν ἀποσύνδεσι τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τό Δημόσιο βίον καί στήν ἀπομείωσι ἑνός ἐκ τῶν βασικῶν στοιχείων τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος πού εἶναι τό «ὀμόθησκο». Προσέβαλε ὅμως καταφῶρος τήν ἔννοια τοῦ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τοῦ άρθρου 13 τοῦ Συντάγματος, διότι ἐπέβαλε στούς ἐνθέους αἰρετούς καί δημοσίους λειτουργούς Ἕλληνας πολίτες, τήν διά τοῦ Συντάγματος δημοσία δήλωσι ὡς ὄντολογικοῦ τους θεμελίου, ὅχι τῆς πίστεώς τους στό θεῖο καί ἱερό, ἀλλά στόν ἑαυτό τους. Ἡ ἐπιβολή αὐτή ἀποτελεῖ παραβίασι τοῦ άρθρου 13 τοῦ Συντάγματος καί τοῦ άρθρου 9 τῆς ΕΣΔΑ. Ὅπως τυγχάνει ἀπαράδεκτο νά ὑποχρεοῦται ὁ ἄθεος πού θεωρεῖ ὡς ὄντολογικό του θεμέλιον τόν ἑαυτό του, δηλαδή τήν τυχαία συνάρμοσι τῶν κυττάρων του ἐκ τῆς ὁποίας μυστηριωδῶς προκύπτουν

μεταφυσικάί έννοιαι ώς ή τιμή και ή συνείδηση, νά δηλώνει τό θεϊό και τό ιερό, ούτω και ό ένθεος νά υποχρεοῦται νά όρκοδοτεῖ στον έαυτό του.

Η ψηφισθεῖσα από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ πρόταση άναθεωρήσεως του άρθρου 21 του Συντάγματος πού εύθώς άπομειώνει και έξαφανίζει την έννοια της οίκογένειας ώς πρωταρχικού κυττάρου του Έθνους και του προσδίδει μόνο «ύλιστικόν» περιεχόμενον, άποσυνδέον την έννοια της οίκογενείας ώς θεμελίου της συντήρησης και προαγωγής του Έλληνικού Έθνους όπως σήμερα προβλέπεται, εῖναι άπαραδέκτος και προσβλητική διά την ιδιοπροσωπία του λαού μας, αλλά ταυτόχρονα και δολιο-τάτη διότι ήθελε νά πραγματώσει την ιδεοληψία της Άριστερας διά τό διεθνιστικό κοσμοείδωλο, πού την έκφράζει και την συνέχει. Άλλωστε, όλοι οί της Κυβερνήσεως διακηρύσσουν ότι εῖναι Διεθμιστές και ότι αισθάνονται άποστροφή για τον έθνισμό, του οποίου την έννοια διαστρέφουν τεχνηέντως, ταυτίζοντάς τον, μέ την παθογένεια του έθνικισμού. Η causa της συγκεκριμένης προτάσεως ήταν νά παύσει ό δεσμός οίκογενείας και Έθνους, ώς πρωταρχικού κυττάρου και θεμελίου της συντήρησης και προαγωγής του, ώστε νά «άνοιχθεῖ» τό Δημόσιο Ταμείο του Κράτους, στην έπίδότηση και έπιχορήγηση άλλοεθνών οίκογενειών, πού κατά χιλιάδες έποικίζουν την χώρα, ώστε νά άλλαγεῖ ή έθνοτική και θρησκευτική της όμοιογένεια, ύλοποιώντας έτεροχρονισμένα, τό σχεδιασμό του Τουρκοαιγυπτίου Ίμπραήμ Πασά 200 χρόνια μετά ταῦτα, ό όποιος έσχεδίαζε την μεταφορά των έναπομεινάντων Έλλήνων στην Αίγυπτο και την έγκατάσταση έδω φελλάχων, ώστε νά «ριζώσει νέα ράτσα» όπως έλεγε.

Κατόπιν όλων των άνωτέρω άποδεικνύεται ότι οί ψηφισθεῖσες προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ από την προτείνουσα Βουλή για την άναθεώρηση των άνωτέρω άρθρων του Συντάγματος καθώς και οί θέσεις του ΚΙΝΑΛ, του ΚΚΕ και της ΜΕΡΑΣ25 καταδολιεύουν την νομική πραγματικότητα της Χώρας, παραπληροφοροῦν τον λαό μας και προσβάλλουν τον Νομικό μας Πολιτισμό.

† ό Πειραιώς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Πηγή : <http://imp.gr/>